

explicite uel implicite. igitur talis est de secundo ad
 iacente igitur tota conclusio vera. Ex cuius pro
 batione cor. sequitur quod per secundum adiacens de
 bemus intelligere li est uel suum participium dum
 probatur. Et per tertium adiacens debemus intel
 ligere quod aliud primum speciale supradictum
 illi verbo est implicite uel explicite. Sequitur
 secundo quod tam ista homo est ens. quam ista homo est. est
 propositio de secundo adiacente patet quia tam in
 prima quam in secunda probatur solum li ens implici
 te uel explicite. Sequitur tertio quod quolibet
 istarum est de tertio adiacente ens est homo. siue
 li ens teneatur participialiter siue non homo est
 animal. homo est albus. homo currit. homo
 disputat et sic de aliis. patet quia in qualibet pre
 dictarum probatur primum speciale. uel aliud
 a li ens. Et illi uerbo est supradictum implicite
 sicut in primis tribus et explicite sicut in aliis
 uel explicite sicut in aliis duabus ultimis. et
 licet ista opinio sit magis communis et ma
 gis rationalis et ueritati propinqua quam prima op
 inio. adhuc tamen est insufficiens. Tertia
 opinio. predictae conclusioni assensu aliquam
 tulum in declaratione discrepat a predictis pri
 ma enim parte sic declarat. aliqua est propositio
 in qua ponitur hoc uerbum est sine predicato
 explicito. igitur aliqua est de secundo adiacente
 secunda pars sic arguitur. aliqua est propositio in
 qua uel ponitur aliud uerbum quam illud uerbum est et est
 ei equipolens. uel in qua ponitur hoc uerbum est
 cum predicato explicito. quodcumque sit illud pre
 dicatum. igitur tota conclusio vera. Ex ista
 opinione sunt correlarie quod solum tales pro
 positiones homo est. animal est. ens est. et sic de
 aliis similibus. sunt de secundo adiacente.
 patet quia in talibus propositionibus. est solum illud
 uerbum est sine predicato explicito. Sequitur
 secundo quod tam ista. homo est ens. quam ista homo
 est albus. homo est animal. homo currit. est
 de tertio adiacente patet quia in qualibet predi
 ctarum. uel est predicatum explicatum. uel est aliud
 uerbum a li est. ut in ultima. Sequitur tertio.
 quod per secundum adiacens debemus intellige
 re li est positum in propositione sine predica
 to explicito. et per tertium adiacens debemus
 intelligere aliud predicatum ab isto uerbo est
 aut explicite. aut implicite. prout quod implicite
 non sit li ens. sed bene explicite. Qui tamen
 laici et antiqui nescientes assignare causam.
 et radicem quare dicitur secundum adiacens
 uel. tertium dicitur ulterius. quod licet facta opinio
 eis magis placeat. tamen quod ille locutiones.
 propositio de secundo adiacente. propositio de tertio
 adiacente. sunt locutiones uoluntarie. et sine
 aliqua ratione. seu ad placitum ideo sunt uaria
 quid nominis terminorum. quolibet dicitur
 opinionum potest equaliter sustentari. Ita

enim inquit messinus. Sed mihi uidetur
 una cum aliis. hoc ex debili intellectu dixisse.
 Quarta opinio. est in conclusione con
 uenit cum predictis. sed in probatione sumit
 ad fundamentum et satis collatum. et val
 de conuenit cum opinione secunda. ideo hec
 magis mihi placet quam aliqua aliarum predi
 ctarum. licet non etiam in totum satisfiat
 et est opinio Boetii. in commento secundum
 quem conclusio premissa sic declaratur. ali
 qua est propositio in qua li est. non predicat
 nisi quod in se ipso. id est in eo inclusum est puta
 li ens. et tunc est de secundo adiacente. et ali
 qua est in qua li est. predicat aliquid quod non est
 in eo. et talis propositio est de tertio adiacen
 te. igitur conclusio uera. Ex ista opinione
 sequitur primo. quod tam ista homo est. quam ista
 homo est ens. est de secundo adiacente. et tamen
 illa homo est animal. quam ista homo currit.
 est de tertio adiacente. prima pars patet quia
 tam in prima quam in secunda. non probatur
 li quod est. in li est. secunda pars etiam patet
 quia tam in una quam in alia probatur aliquid
 quod non est in li est. Sequitur secundo quod si
 cut in aliqua propositione de secundo adiacen
 te li est tenet categorematice et adiective.
 ita ut non sit pro. tunc primum et principi
 um aliorum uerborum. sed potius resoluatur
 in suum participium. et uerbum prius eo et
 in aliqua alia teneatur sine categorematice et
 substantiue. ita ut pro. tunc sit primum uer
 bum et ce. ita etiam est aliqua propositio de
 tertio adiacente. in qua li est tenetur primo
 modo et aliqua alia in qua li est tenetur modo
 secundo. prima pars correlarii patet quia in
 prima homo est. li est tenetur modo primo.
 quia aliter ista propositio non haberet primum
 et in ista homo est ens. tenetur li est modo se
 cundo. quia aliter in resoluendo procedere
 in infinitum. Sed utraqque est de secundo ad
 iacente. igitur prima pars correlarii uera. se
 cunda pars etiam patet. quia in ista homo est
 albus li est tenetur modo primo. ut dicendo
 homo est albus. id est homo est ens album et in
 ista homo est animal li est tenetur modo se
 cundo. quia ibi predicatum est nomen substan
 tiuum. et substantiale subiecto. ideo non licet
 resolvere. dicendo homo est ens animal. sed
 utraqque est de tertio adiacente. igitur totum
 correlarium uerum. Sequitur tertio quod per
 secundum adiacens debemus intelligere pre
 dicatum exis in li est ut li ens. Et per terti
 um adiacens debemus intelligere quod uis
 aliud predicatum. et non existens in eo. corre
 larium patet ex predictis. Tamen nota quod
 licet putem hec fuisse de mente Boetii. tamen
 non nimis clare. ponit hanc homo est ens.